

Sygn. akt XVII AmE 11/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Firmy Handlowo - Usługowej (...) P. D. i (...) spółka jawna z siedzibą w C.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Firmy Handlowo - Usługowej (...) P. D. i (...) spółka jawna z siedzibą w C.

od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 listopada 2011 r. nr (...)

Uchyła zaskarżoną Decyzję.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmE 11/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2011 roku znak (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że powód – Firma Handlowo – Usługowa (...) P. D. i (...) Spółka jawna z siedzibą w miejscowości C. – Stacja Paliw, gm. W., naruszył warunek 2.1.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi, udzielonej mu decyzją z dnia 5 listopada 2004 r. nr (...), zmienioną decyzją z dnia 5 października 2011 r. nr (...), w ten sposób, iż prowadząc działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na stacji paliw w miejscowości C., gm. W., dokonywał sprzedaży paliw ciekłych przy wykorzystaniu kontenerowej stacji paliw wyposażonej w dwa naziemne zbiorniki o pojemności 20 m⁽³⁾ każdy.

Za ww. naruszenie warunków koncesji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 13.700 zł, co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w roku 2010.

Od powyższej Decyzji powód wniósł odwołanie, wnosząc o uchylenie zaskarżonej Decyzji.

W odwołaniu wskazała na ciężką sytuację materialną, która uniemożliwia zapłatę nałożonej kary bez uszczerbku dla prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto podnosiła, iż od 2003 roku starała się przebudować stację, jednak ówczesne plany zagospodarowania przestrzennego uniemożliwiały dokonanie tego typu działań, a uchwalenie nowego planu zagospodarowania, a także faza projektowa przebudowy stacji całkowicie bez winy powódki przedłużały się w

czasie. Powódka wniosła o anulowanie kary w całości lub zmianę decyzji i wymierzenie kary w wysokości (...) od obrotu co stanowi kwotę 2750 zł.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 5 listopada 2004 roku, nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, udzielił przedsiębiorcom M. Ś. i P. D. prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...) S.C. P. D., M. Ś. w C. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 10 listopada 2004 r. do 10 listopada 2014 r. Decyzją z dnia 5 października 2011 roku, nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zmienił ww. decyzję poprzez zmianę oznaczenia formy prawnej przedsiębiorcy, któremu udzielono koncesji na Firma Handlowo – Usługowa (...) P. D. i (...) Spółka jawna.

(...) P. D. i (...) Spółka jawna z siedzibą w C. prowadzi koncesjonowaną działalność w C., gdzie znajduje się stacja paliw wzniesiona na podstawie ważnego pozwolenia na budowę z dnia 4 października 2001 roku. Decyzją Starosty (...) z dnia 27 lutego 2002 roku Firma Handlowo – Usługowa (...) P. D. uzyskała pozwolenie na użytkowanie tymczasowej stacji paliw płynnych.

Przedmiotem działalności (...) P. D. i (...) Spółka jawna z siedzibą w C. jest sprzedaż paliw ciekłych, benzyny bezołowiowej Pb95 oraz oleju napędowego za pomocą dystrybutorów. W skład infrastruktury stacji wchodzi rurociągi oraz 2 zbiorniki na paliwa ciekłe o pojemności 20 tys. litrów każdy (informacja (...) Spółka jawna, k. 5 akt adm.). Zbiorniki te posiadają konstrukcję naziemną (informacja Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Ż., k. 29 akt adm., fakt bezsporny).

Decyzją Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 16 czerwca 2011 roku, nr (...) PHU (...) P. D. uzyskało pozwolenie na przebudowę zbiorników naziemnych paliw płynnych na zbiorniki podziemne wraz ze zmianą statusu stacji tymczasowej na stację stałą (decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Ż. z dnia 16 czerwca 2011 r., k. 42 akt adm.).

Powód w 2010 roku uzyskała przychód w wysokości (...) zł. (rachunek zysków i strat (...) Spółka jawna za okres od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku, k. 42 akt adm.).

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że powód prowadził działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na podstawie Koncesji z dnia 5 listopada 2004 r. Nr (...) (zmienionej Decyzją z dnia 5 października 2011 r. Nr (...)), która zawierała warunek 2.1.1. który zobowiązywał koncesjonariusza do spełnienia określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej, a w szczególności warunków określonych w ustawie – Prawo energetyczne i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych.

W pierwszym rzędzie ustalenia wymaga zatem określenie warunków obowiązujących powoda w zakresie warunków technicznych.

Z Decyzji z dnia 13.03.2001 r. (k11 akt admin.) w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę wynika jednoznacznie, że A. S. i J. J. uzyskali zezwolenie na budowę tymczasowej stacji paliw płynnych. Pozwolenie to zostało przeniesione na rzecz P. D., Decyzją z dnia 4.10.2001 r. Mimo zmiany projektu, nie został zmieniony tymczasowy charakter stacji i ostatecznie w dniu 27.02.2002 r. Starosta (...) wydał pozwolenie na użytkowanie.

Obowiązujące w tym czasie przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 98, poz. 1067 oraz z 2003 r. Nr 1, poz. 8) dopuszczały funkcjonowanie stacji kontenerowych, jako tymczasowych obiektów przeznaczone do czasowego zaopatrzenia użytkowników w produkty naftowe, określając m.in. warunki ich usytuowania (§ 103 rozporządzenia) i dopuszczalną wielkość zbiorników (§100 ust. 3 rozporządzenia).

Bezspornym w sprawie jest, że P. D., jak również utworzona przez niego powodowa spółka jawna warunki te spełniali.

Utrata mocy obowiązujące rozporządzenia z 2000 r. i wejście w życie z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. nr 243, poz.2063) z dniem 1.01.2006 r. nie zmieniały sytuacji prawnej powoda, gdyż przepisy rozporządzenia stosuje się przy budowie obiektów budowlanych przeznaczonych do magazynowania, przeładunku i dystrybucji ropy naftowej oraz produktów naftowych, a także przy przebudowie tych obiektów (§ 3 pkt 1), z zastrzeżeniem wyjątku określonego w § 177. Stacja paliw płynnych powoda, jako użytkowana i wybudowana przed dniem wejścia w życie rozporządzenia powinny być wyposażone do dnia 31 grudnia 2013 r. w urządzenia, o których mowa w § 97 ust. 1 pkt 2 i 3). Natomiast w pozostałym zakresie przepisy rozporządzenia z 2005 nie miały zastosowania. Dotyczy to w szczególności ograniczenia wynikającego z § 99 i § 96 pkt 3.

Ograniczenie wykorzystywania stacji kontenerowych (tymczasowych) wyłącznie jako tymczasowych obiektów budowlanych przeznaczonych do zaopatrzenia w produkty naftowe Sił Zbrojnych oraz w celu realizacji inwestycji o znaczeniu krajowym, a także do zaopatrzenia jednostek pływających żeglugi morskiej i śródlądowej, kolejnictwa oraz statków powietrznych lotnictwa cywilnego, wynikające z § 99 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. nie miało zatem zastosowanie do obiektów istniejących w dacie wejścia w życie tego rozporządzenia w wyłączeniem obowiązków wynikających z § 176 i § 177.

Nie było zatem podstaw do twierdzenia, że powód dokonując sprzedaży paliw ciekłych na stacji w miejscowości C. przy wykorzystaniu kontenerowej stacji paliw wyposażonej w dwa naziemne zbiorniki o poj. 20m³ każdy, naruszył pkt 2.1.1. udzielonej Koncesji.

Konsekwencją powyższego był brak podstaw do wydania zaskarżonej decyzji, która należało uchylić na podstawie art.479⁵³ § 2 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński